

Arrest

nr. 263 402 van 8 november 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANCRAEYNEST
Place de la Station 9
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 3 mei 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 15 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN *loco* advocaat P. VANCRAEYNEST en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van M.K. (verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russische staatsburger te zijn van Tsjetsjeense afkomst. U werd geboren op (...) in Beskaragay (Kazachstan). Toen u nog klein was verhuisde u met uw familie naar het dorp Shalazi en later verhuisde u naar Grozny. U kreeg twee kinderen, A.M. (...) (°1983) en M.M. (...) (°1981).

In 2006 ontvluchtte uw zoon Tsjetsjenië omwille van de algemene veiligheidssituaties en de verschillende willekeurige arrestaties. Hij belandde in Oostenrijk en vroeg daar asiel aan. In 2009 werd hij echter gerepatriëerd naar Tsjechië, omdat hij een Tsjechisch visum had. Hij verbleef eerst zes

maanden in een opvangcentrum, dan kreeg hij een verblijfsvergunning en besloot om zich te vestigen in Praag. In Praag vond hij werk als bodyguard en bewaker. Hij deed deze job beurtelings voor verschillende mensen. In 2015-16 startte hij als bodyguard voor de Tsjetsjeense zakenman Murad, die geld wit waste voor hooggeplaatste Russen. Op een bepaald moment kreeg Murad echter financiële problemen. Hij bouwde verschillende schulden op, waaronder bij ene Jamal, een Tsjetsjeense zakenman met nauwe banden met het Tsjetsjeense regime. Tijdens een vergadering in een restaurant waarbij ook uw zoon aanwezig was, kregen Murad en Jamal ruzie. Jamal dreigde Murad aan te vallen waardoor uw zoon Jamal in een reflex een duw gaf. Jamal was woedend omdat uw zoon hem geduwd had en dreigde dat hij hem gehandicapt zou maken. Daarna ging hij weg.

In 2017 raakte uw zoon betrokken bij een discussie tussen Albanezen en een Wit-Rus, die beiden banden hadden met verschillende afdelingen van de criminele politie. De Wit-Rus verraadde uw zoon waardoor hij in de gevangenis belandde in Tsjechië. De aanklacht van de Wit-Rus was echter vals en dit kwam na enige tijd ook uit, waardoor uw zoon na enkele maanden werd vrijgelaten uit de gevangenis en een schadevergoeding kreeg toegekend.

Ondertussen kwamen onbekende mannen tweemaal bij u langs om naar uw zoon te informeren. Deze mannen zijn waarschijnlijk gestuurd door Jamal, die uw zoon op een lijst van de Tsjetsjeense politie heeft doen belanden die steeds aangesproken kan worden indien de politie beter cijfers en resultaten wilt boeken in hun strijd tegen de criminaliteit. Na de tweede keer besloot u om u adres in Grozny te veranderen. U ruilde uw appartement met dat van iemand anders. Uw zoon zijn verblijfsvergunning in Tsjechië liep ondertussen af dus besloot hij een nieuwe asielaanvraag in te dienen. Deze aanvraag werd echter afgewezen omdat uw zoon een vete had met de verantwoordelijke protection officer. Uit vrees om naar de Russische Federatie te worden gerepatriëerd, besloot uw zoon naar Duitsland te gaan, alwaar hij opnieuw een aanvraag indiende tot internationale bescherming. In Duitsland wilde men hem terug sturen naar Tsjechië, dus na twee maanden reisde hij door naar Nederland. Ondertussen hadden uw zoon zijn vervolgers in Tsjetsjenië ook uw nieuwe adres in Grozny ontdekt en kwamen ze opnieuw langs. Ze dreigden dat ze u in een kelder zouden opsluiten indien uw zoon niet terug zou komen naar Tsjetsjenië. U besloot daarna om onder te duiken bij uw dochter in Dagestan en kon van daaruit een visum regelen naar Nederland. In 2019 vervoegde u zich bij uw zoon in Nederland. Ook de Nederlandse asielautoriteiten dreigden echter uw zoon terug te sturen naar Tsjechië, waardoor jullie besloten verder te reizen naar België, alwaar u samen met uw zoon een asielaanvraag indiende bij de bevoegde asielautoriteiten op 13 januari 2020.

Ter staving van uw identiteit en asielrelaas legt u uw Nederlandse verblijfskaart en een convocatiebrief neer.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw verzoek om internationale bescherming integraal baseert op dezelfde motieven die door uw zoon (A.M. (...); OV: 8.985.997; CG: 20/11873) werden aangehaald. U haalt zelf geen bijkomende motieven aan. In hoofde van uw zoon wordt er besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Aangezien u geen eigen elementen aanbrengt, kan in casu volstaan met een verwijzing naar de uitgebreide motivering zoals weergegeven in de beslissing genomen in hoofde van uw zoon.

Deze beslissing luidt als volgt:

“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie dient te koesteren dan wel een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U vreest om bij terugkeer naar de Russische Federatie opgepakt te worden door de Tsjetsjeense autoriteiten en

vervolgd te worden omwille van uw conflict met Jamal. U kan het CGVS hier echter niet van overtuigen en wel om de volgende redenen.

Vooreerst wordt uw algemene geloofwaardigheid reeds aangetast door het feit dat u over sommige zaken, die niet meteen rechtstreeks betrekking hebben op uw asielrelaas, niet de gehele waarheid schijnt te spreken. Zo vertelt u dat u origineel in 2006 Tsjetsjenië verliet omdat het een periode was van vele ontvoeringen, waarin iedereen illegaal werd meegenomen, en u zelf ook (CGVS p.5). Bij de DVZ vertelt u zelfs nog uitgebreider hierover en zegt u in 2006 tweemaal te zijn meegenomen door de Tsjetsjeense autoriteiten en ook tweemaal te zijn vrijgekocht door uw familie (zie administratief dossier: CGVS-vragenlijst randnr.5). Uw moeder vertelt daarentegen tijdens haar persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat dat u helemaal nooit werd opgepakt door de autoriteiten en dat u nooit concrete problemen had, maar dat de familie wel besloot om u preventief weg te sturen (CGVS moeder p.7). Deze ernstige tegenstrijdigheid in jullie verklaringen onderling over de reden van uw originele vlucht uit Tsjetsjenië geeft reeds een eerste indicatie van het feit dat u zich niet gehinderd voelt om onechte verklaringen af te leggen tegenover de Belgische asielautoriteiten. Verder dient ook vastgesteld te worden dat zowel u als uw moeder divergerende verklaringen afleggen m.b.t. jullie familie. Bij de DVZ vertelt uw moeder bij de vraag naar de verblijfplaatsen van haar broers en zussen, dat haar enige zus in 1998 overleed (zie administratief dossier moeder: Verklaring DVZ randnr.17). Op het Commissariaat verklaren echter zowel u als uw moeder dat uw enige tante pas overleed in 2017 (CGVS p.6; CGVS moeder p.6). Wanneer uw moeder geconfronteerd wordt met het feit dat zij eerder verklaarde dat haar zus al overleed in 1998, ontkent zij dit ooit beweerd te hebben en meent zij (onterecht) dat deze vraag haar zelfs nooit werd gesteld (CGVS moeder p.6). Ook wat betreft de verblijfplaatsen van uw zus, heersen er opvallende tegenstrijdigheden. Zowel u als uw moeder verklaarden tijdens jullie interviews bij de DVZ in februari 2020 dat uw zus op dat moment in Grozny woonde (zie administratief dossier: Verklaring DVZ randnr.17; Verklaring DVZ moeder randnr.16). Bij het CGVS verklaren jullie dan weer beiden dat uw zus al jarenlang in Dagestan woont bij haar echtgenoot (CGVS p.6; CGVS moeder p.7). Uw moeder zou bovendien een maand voor haar vertrek ondergedoken hebben geleefd bij uw zus in Dagestan (CGVS p.20). Geconfronteerd met het feit dat jullie eerder beweerden dat uw zus in Grozny woonde, beperkt uw moeder zich opnieuw tot het ontkennen van haar eerder gedane verklaring en zegt zij dat haar dochter al sinds ongeveer 2014 in Dagestan woont (CGVS moeder p.7). Het vasthouden aan één van beide verklaringen is uiteraard geenszins in staat om de vastgestelde tegenstrijdigheid op te heffen. Bijgevolg schenken u noch uw moeder klare wijn over het overlijden van uw tante of de verblijfplaatsen van uw zus. Bovenstaande tegenstrijdigheden zijn reeds een eerste indicatie van de gebrekkige geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Deze vaststelling wordt verder onderbouwd door ook het gebrek aan geloofwaardigheid in uw asielrelaas. Uw conflict met Jamal dateert reeds van 2015-16 (CGVS p.15-16). U bent vrij zeker dat Jamal u ondertussen vergeten is, maar u denkt dat hij uw naam indertijd heeft doorgegeven aan de Tsjetsjeense autoriteiten, alwaar u sindsdien op een lijst zou staan met namen die de Tsjetsjeense autoriteiten kunnen gebruiken om hun criminaliteitsresultaten te behalen (CGVS p.15; p.21). Hoewel Jamal u dus zelf waarschijnlijk vergeten is, kunt u niet meer terugkeren naar Tsjetsjenië omdat u op de lijst van de overheid staat en het huidige regime u om die reden zal blijven vervolgen (CGVS p.21). Dat u op de resultatenlijst van de overheid zou staan, leidt u af uit de bewering dat men ondertussen driemaal bij uw moeder langskwam om naar u te informeren. Met andere woorden steunt uw hele vrees voor vervolging in de Russische Federatie op deze drie bezoeken aan uw moeder. Echter dient vastgesteld te worden dat er over deze drie bezoeken van de autoriteiten zoveel ernstige tegenstrijdigheden en vaagheden heersen, dat er geen ernstig geloof meer aan kan worden gehecht.

Ten eerste dient opgemerkt te worden dat er bijna onmogelijk nog een coherente tijdslijn kan worden gemaakt van deze drie bezoeken, omwille van het grote aantal vage, volatiele of gewoonweg tegenstrijdige verklaringen hieromtrent. Zo zegt uw moeder dat men een eerste keer bij haar langskwam, een maand later een tweede keer, en nog een maand later een derde keer, waarna zij nog eens een maand later het land verliet (CGVS moeder p.10). In totaal zou er tussen het eerste bezoek van de autoriteiten en haar vertrek dus ongeveer drie maanden tijd moeten zitten. Op het moment dat de autoriteiten de eerste keer langskwamen, zou u in de gevangenis hebben gezeten (CGVS moeder p.12), m.a.w. ergens in 2016-17. Toen ze de tweede keer langskwamen zou u dan in Duitsland geweest zijn (CGVS moeder p.13), hetgeen onverenigbaar is met de bewering dat dit een maand na het eerste bezoek was, aangezien u pas verschillende maanden na uw vrijlating uit de gevangenis naar Duitsland vertrok. Uw moeder verbetert dan zichzelf en zegt dat u, op het moment dat men een tweede maal naar u kwam informeren, nog in Tsjechië was maar niet meer in de gevangenis (CGVS moeder p.13). In ieder geval echter kan het nooit dat er tussen het eerste bezoek en uw moeders vertrek ongeveer drie maanden tijd zaten. U zat immers in de gevangenis in 2016-17 en uw moeder verliet het land pas in december 2019, wat betekent dat er over deze hele periode minstens twee jaar tijd moet hebben

gezet. Bijgevolg is het zeer moeilijk om de verschillende bezoeken van de autoriteiten aan uw moeder in de tijd te plaatsen.

Ook over het moment waarop ze precies van appartement ruilde bestaat onduidelijkheid. Nadat de autoriteiten een tweede keer langskwamen, besloot uw moeder haar appartement te ruilen met iemand anders en nadat de autoriteiten haar ook op haar nieuw adres vonden, besloot ze onder te duiken bij uw zus en van daaruit haar visum naar Europa te regelen (CGVS moeder p.10). Echter divergeert uw moeder haar relaas opnieuw doorheen haar persoonlijk onderhoud op het CGVS, en zegt ze even later dat ze naar aanleiding van het tweede bezoek bij uw zus ging wonen en naar aanleiding van het derde bezoek haar appartement ruilde (CGVS moeder p.14). Zij is zeker van haar stuk en herhaalt: "ja, ik ben naar mijn dochter verhuisd in juni. Ik weet zeker dat ik het appartement veranderd heb nadat ze de derde keer langskwamen omdat ze zich toen echt agressief begonnen te gedragen." (CGVS moeder p.15). Geconfronteerd met het feit dat dit niet kan kloppen indien ze toen ze bij uw zus woonde haar visum regelde en na een maand vertrok, draait uw moeder het verhaal opnieuw om en keert terug naar haar initiële verklaringen, met name dat ze eerst haar appartement ruilde en daarna onderdook bij uw zus (CGVS moeder p.15).

Verder is uw moeder ook ernstig tegenstrijdig over de personen die bij haar langskwamen om naar u te informeren. Uzelf zegt dat zij u vertelde dat er bij de eerste twee bezoeken telkens één persoon dezelfde was, en bij het derde bezoek twee totaal anderen (CGVS p.19). Zijzelf zegt dan weer bij de DVZ dat één persoon telkens dezelfde was bij alle drie de bezoeken (zie administratief dossier moeder: CGVS-vragenlijst randnr.5). Bij het CGVS vertelt zij dan weer initieel hetzelfde als u, met name dat één iemand de eerste twee keer hetzelfde was (CGVS moeder p.13), maar even later verandert ze deze verklaring weer en zegt ze dat ze de eerste keer niet goed heeft opgelet wie het waren, maar dat één persoon hetzelfde was zowel bij de tweede als de derde keer (CGVS moeder p.17).

Uiteindelijk valt er kop noch staart te krijgen aan uw moeders relaas over de verschillende bezoeken. Uw moeder merkt hierbij op dat ze slecht kan redeneren en suikerziekte heeft (CGVS moeder p.15). Echter is deze verklaring niet in staat bovenstaande ernstige tegenstrijdigheden te vergoelijken. Ten eerste dient opgemerkt te worden dat zij het nalaat enig document neer te leggen waaruit zou blijken dat zij niet in staat zou zijn om rationeel te redeneren of problemen zou hebben met haar geheugen. Bovendien dient er op gewezen te worden dat zij hooggeschoold is (CGVS moeder p.8) en zij dus geen afdoende verklaring heeft voor de incoherentie van haar verklaringen. Van een verzoeker om internationale bescherming mag verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De verzoeker om internationale bescherming dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. De verzoeker draagt daarbij zelf de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van zijn asielrelaas. Er dient vastgesteld te worden dat uw moeder hier geenszins in slaagt. Bovenstaande tegenstrijdigheden raken de kern van uw relaas. Bijgevolg kan er geen enkel ernstig geloof meer worden gehecht aan de drie bezoeken van de Tsjetsjeense autoriteiten aan uw moeder, en bijgevolg ook geen ernstig geloof aan uw bewering op de resultatenlijst van de overheid te staan en daardoor een gegronde vrees voor vervolging te hebben bij terugkeer naar Tsjetsjenië.

Naast bovenstaande vaststellingen van ernstige tegenstrijdigheden en incoherenties, dient er ook opgemerkt te worden dat zowel u als uw moeders verklaringen getekend worden door een grote vaagheid en een gebrek aan info. Zo kunt u zelf zeer weinig concreet vertellen over de bezoeken van de autoriteiten aan uw moeder, terwijl deze nochtans de reden zouden zijn dat u niet kan terugkeren naar de Russische Federatie. Zo blijkt dat u deze bezoeken totaal niet in de tijd kunt plaatsen (CGVS p.17-18), noch weet u waar u was op de momenten dat zij u hierover vertelde (CGVS p.18), noch weet u wanneer uw moeder besloot om haar appartement te ruilen of hoe ze dit geregeld heeft (CGVS p.18-19). Ook uw moeder blijkt op haar beurt amper op de hoogte te zijn van de oorzaak van uw problemen die er nochtans toe zou hebben geleid dat zij zelf het land moest verlaten. Zo weet zij eigenlijk bijna niets over de problemen die u concreet heeft (CGVS moeder p.11) en denkt zij zelfs (onterecht) dat de persoon met wie u problemen heeft rechtstreeks familie is van Ramzan Kadyrov (CGVS moeder p.11-12). Zowel u als uw moeder wijten jullie gebrek aan concrete info aan het feit dat jullie niet samen waren op het moment dat de problemen zich voordeden. Nochtans zouden deze gebeurtenissen er wel toe geleid hebben dat uw moeder haar thuisland moest verlaten en uzelf nooit meer kunt terugkeren. Er kan dan ook redelijkerwijs verwachten worden dat jullie zulks ingrijpende en belangrijke zaken op zijn minst grondig besproken hebben met elkaar, eventueel achteraf, sinds jullie samen in Europa zijn. De vaagheid in jullie beider verklaringen en het duidelijke gebrek in overleg dat jullie gepleegd hebben, bevestigt dan ook verder de ongeloofwaardigheid van uw relaas.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat zelfs indien er enig geloof zou worden gehecht aan uw bewering op de resultatenlijst van de Tsjetsjeense overheid te zijn terecht gekomen -quod non- dan nog zou u zich in principe probleemloos moeten kunnen vestigen elders in de Russische Federatie. Uzelf verklaart hieromtrent dat "ze u overal gaan vinden" (CGVS p.22), zonder evenwel gewag te maken van concrete individuele indicaties die u heeft om dit te denken. U beperkt zich ertoe te verwijzen naar de algemene situatie en het geval van een Tsjetsjeense blogger die werd opgepakt (CGVS p.22). Het is echter niet geloofwaardig dat, zelfs indien u op de resultatenlijst van de Tsjetsjeense politie zou staan omwille van een incident uit 2015-16, de Tsjetsjeense autoriteiten u tot op heden actief zouden opsporen in de rest van de Russische Federatie. Bijgevolg toont u niet aan dat u zich niet elders in de Russische Federatie zou kunnen vestigen.

De documenten die u neerlegt zijn niet in staat om bovenstaande vaststelling te weerleggen. Uw verblijfskaart uit Nederland bevestigt slechts uw identiteit, dewelke hier niet ter discussie staat. Het document dat u neerlegt in verband met uw onterechte opsluiting in de Tsjechische gevangenis heeft geen rechtstreeks aanwijsbaar verband met uw asielproblemen. Daarnaast legt uw moeder ook nog een oproepingsbrief neer, die bij haar thuis zou zijn aangekomen nadat zij reeds het land ontvlucht was, en waarin zij wordt opgeroepen door de Tsjetsjeense autoriteiten voor verhoor. Ten eerste dient hierbij opgemerkt te worden dat het om een kopie gaat, waarvan de bewijswaarde in ieder geval al zeer gering is. Eens te meer indien men in rekening brengt dat er zeer veel corruptie en documentfraude heerst in Tsjetsjenië (zie blauwe map: COI Focus: Tsjetsjenië: veiligheidssituatie). Daarnaast is het ook opvallend dat uw moeder deze convocatiebrief niet zelf spontaan vermeldt, zelfs niet nadat haar meerdere keren gevraagd wordt of zij sinds haar vertrek nog indicaties heeft om te denken dat jullie nog steeds worden gezocht (CGVS moeder p.17-18). Het is pas nadat haar expliciet gevraagd wordt of de overheid sinds haar vertrek nog bij haar langsging, dat zij vertelt over de oproepingsbrief (CGVS moeder p.17-18). Het feit dat zij hier zelf niet spontaan over vertelt voedt verder het vermoeden dat het om een vals document gaat. In ieder geval dient ook opgemerkt te worden dat dit document geenszins kan opwegen tegen de hier boven vastgestelde ongeloofwaardigheden van uw asielrelaas.

Zowel u als uw moeder vroegen een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud, dewelke u respectievelijk op 04/03/21 en op 08/03/21 werden opgestuurd. Op 19/03/21 ontving het Commissariaat een antwoord van uw advocaat waarin gesteld wordt dat er in de notities het persoonlijk onderhoud van uw moeder verschillende fouten zouden zitten, zonder deze fouten evenwel te benoemen of te verduidelijken. Uw advocaat wees er op dat u uw moeder haar opmerkingen bij de notities zou doorgeven tegen 31/03/21. Bovendien zou uw moeder nu al aangeven een nieuw gehoor te wensen met een andere tolk (zie administratief dossier: mail 19/03/21). Het Commissariaat wijst hierbij op het feit dat een verzoeker om internationale bescherming de kans wordt gegeven om binnen acht werkdagen zijn bemerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud te communiceren. Het is niet redelijk, noch werkbaar, dat een verzoeker om internationale bescherming zelf een termijn stelt waarin hij zijn bemerkingen zal doorgeven. Bijgevolg laat u het na om binnen de vooropgestelde termijn te verduidelijken welke fouten er in de notities van het persoonlijk onderhoud van uw moeder zouden zitten. Bovendien is het al helemaal niet aan de orde dat een verzoeker van internationale bescherming zelf beslist om een tweede maal gehoord te worden met een andere tolk. Het Commissariaat heeft geen enkele indicaties om aan te nemen dat de communicatie met de tolk niet vlot verlopen zou zijn. Uw moeder gaf trouwens zelf twee keer aan de tolk goed te begrijpen (CGVS moeder p.2; p.22), meer zelfs, zij gaf aan dat de communicatie met de tolk "uitstekend" was verlopen (CGVS moeder p.22). Zij maakte aan het einde van haar persoonlijk onderhoud ook geen opmerkingen hierover, net zo min als de aanwezige advocaat (CGVS moeder p.22). Bijgevolg kan het Commissariaat deze ongefundeerde eis om opnieuw gehoord te worden met een andere tolk niet inwilligen. Er kan dan ook redelijkerwijs van uit gegaan worden dat het persoonlijk onderhoud correct verliep, en ook de notities van het persoonlijk onderhoud jullie verklaringen correct weergeven.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, dient gewezen te worden op het feit dat op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, kan worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrepsd aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer

zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Tsjetsjenië in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Tsjetsjenië een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. Nergens uit uw verklaringen of administratief dossier blijkt dat u dergelijke persoonlijke omstandigheden kunt invoeren."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van M.A. (verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russische staatsburger te zijn van Tsjetsjeense afkomst. U werd geboren op (...) in Atchoi-Martan (Tsjetsjenië) en woonde samen met uw moeder, zus en tante in Grozny. In 2006 ontvluchtte u Tsjetsjenië omwille van de algemene veiligheidssituaties en de verschillende willekeurige arrestaties, waarvan ook uzelf het slachtoffer werd. U belandde in Oostenrijk en vroeg daar asiel aan. In 2009 werd u echter gerepatrieerd naar Tsjechië, omdat u een Tsjechisch visum had. U verbleef eerst zes maanden in een opvangcentrum, dan kreeg u een verblijfsvergunning en besloot u om zich te vestigen in Praag. In Praag vond u werk als bodyguard en bewaker. U deed deze job beurtelings voor verschillende mensen. In 2015-16 startte u als bodyguard voor de Tsjetsjeense zakenman Murad, die geld wit waste voor hooggeplaatste Russen. Op een bepaald moment kreeg Murad echter financiële problemen. Hij bouwde verschillende schulden op, waaronder bij ene Jamal, een Tsjetsjeense zakenman met nauwe banden met het Tsjetsjeense regime. Tijdens een vergadering in een restaurant waarbij u ook aanwezig was, kregen Murad en Jamal ruzie. Jamal dreigde Murad aan te vallen waardoor u Jamal in een reflex een duw gaf. Jamal was woedend omdat u hem geduwd had en dreigde dat hij u gehandicapt zou maken. Daarna ging hij weg.

In 2017 raakte u betrokken bij een discussie tussen Albanezen en een Wit-Rus, die beiden banden hadden met verschillende afdelingen van de criminele politie. De Wit-Rus verraadde u waardoor u in de gevangenis belandde in Tsjechië. De aanklacht van de Wit-Rus was echter vals en dit kwam na enige tijd ook uit, waardoor u na enkele maanden werd vrijgelaten uit de gevangenis en een schadevergoeding kreeg toegekend.

Ondertussen kwamen onbekende mannen tweemaal langs bij uw moeder (M.K. (...); OV: 8.986.013; CG: 20/11874) om naar u te informeren. Deze mannen zijn waarschijnlijk gestuurd door Jamal, die u op een lijst van de Tsjetsjeense politie heeft doen belanden die steeds aangesproken kan worden indien de politie beter cijfers en resultaten wilt boeken in hun strijd tegen de criminaliteit. Na de tweede keer besloot uw moeder om haar adres in Grozny te veranderen. Ze ruilde haar appartement met dat van iemand anders. Uw verblijfsvergunning in Tsjechië liep ondertussen af dus besloot u een nieuwe asielaanvraag in te dienen. Deze aanvraag werd echter afgewezen omdat u een vete had met de verantwoordelijke protection officer. Uit vrees om naar de Russische Federatie te worden gerepatrieerd, besloot u naar Duitsland te gaan, alwaar u opnieuw een aanvraag indiende tot internationale bescherming. In Duitsland wilde men u terug sturen naar Tsjechië, dus na twee maanden reisde u door naar Nederland. Ondertussen hadden uw vervolgers in Tsjetsjenië ook het nieuwe adres van uw moeder in Grozny ontdekt en kwamen opnieuw langs. Ze dreigden dat ze haar in een kelder zouden opsluiten indien u niet terug zou komen naar Tsjetsjenië. Uw moeder besloot om onder te duiken bij uw zus in Dagestan en kon van daaruit een visum regelen naar Nederland. In 2019 vervoegde uw moeder zich bij u in Nederland. Ook de Nederlandse asielautoriteiten dreigden u echter terug te sturen naar Tsjechië, waardoor u besloot verder te reizen naar België, alwaar u samen met uw moeder een asielaanvraag indiende bij de bevoegde asielautoriteiten op 13 januari 2020.

Ter staving van uw identiteit en asielrelaas legt u uw Nederlandse verblijfskaart neer en een Tsjechisch document i.v.m. uw onterechte opsluiting. Uw moeder legt ook een convocatiebrieft neer.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaatgeneraal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie dient te koesteren dan wel een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U vreest om bij terugkeer naar de Russische Federatie opgepakt te worden door de Tsjetsjeense autoriteiten en vervolgd te worden omwille van uw conflict met Jamal. U kan het CGVS hier echter niet van overtuigen en wel om de volgende redenen.

Vooreerst wordt uw algemene geloofwaardigheid reeds aangetast door het feit dat u over sommige zaken, die niet meteen rechtstreeks betrekking hebben op uw asielrelaas, niet de gehele waarheid schijnt te spreken. Zo vertelt u dat u origineel in 2006 Tsjetsjenië verliet omdat het een periode was van vele ontvoeringen, waarin iedereen illegaal werd meegenomen, en u zelf ook (CGVS p.5). Bij de DVZ vertelt u zelfs nog uitgebreider hierover en zegt u in 2006 tweemaal te zijn meegenomen door de Tsjetsjeense autoriteiten en ook tweemaal te zijn vrijgekocht door uw familie (zie administratief dossier: CGVS-vragenlijst randnr.5). Uw moeder vertelt daarentegen tijdens haar persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat dat u helemaal nooit werd opgepakt door de autoriteiten en dat u nooit concrete problemen had, maar dat de familie wel besloot om u preventief weg te sturen (CGVS moeder p.7). Deze ernstige tegenstrijdigheid in jullie verklaringen onderling over de reden van uw originele vlucht uit Tsjetsjenië geeft reeds een eerste indicatie van het feit dat u zich niet gehinderd voelt om onechte verklaringen af te leggen tegenover de Belgische asielautoriteiten. Verder dient ook vastgesteld te worden dat zowel u als uw moeder divergerende verklaringen afleggen m.b.t. jullie familie. Bij de DVZ vertelt uw moeder bij de vraag naar de verblijfplaatsen van haar broers en zussen, dat haar enige zus in 1998 overleed (zie administratief dossier moeder: Verklaring DVZ randnr.17). Op het Commissariaat verklaren echter zowel u als uw moeder dat uw enige tante pas overleed in 2017 (CGVS p.6; CGVS moeder p.6). Wanneer uw moeder geconfronteerd wordt met het feit dat zij eerder verklaarde dat haar zus al overleed in 1998, ontkent zij dit ooit beweerd te hebben en meent zij (onterecht) dat deze vraag haar zelfs nooit werd gesteld (CGVS moeder p.6). Ook wat betreft de verblijfplaatsen van uw zus, heersen er opvallende tegenstrijdigheden. Zowel u als uw moeder verklaarden tijdens jullie interviews bij de DVZ in februari 2020 dat uw zus op dat moment in Grozny woonde (zie administratief dossier: Verklaring DVZ randnr.17; Verklaring DVZ moeder randnr.16). Bij het CGVS verklaren jullie dan weer beiden dat uw zus al jarenlang in Dagestan woont bij haar echtgenoot (CGVS p.6; CGVS moeder p.7). Uw moeder zou bovendien een maand voor haar vertrek ondergedoken hebben geleefd bij uw zus in Dagestan (CGVS p.20). Geconfronteerd met het feit dat jullie eerder beweerden dat uw zus in Grozny woonde, beperkt uw moeder zich opnieuw tot het ontkennen van haar eerder gedane verklaring en zegt zij dat haar dochter al sinds ongeveer 2014 in Dagestan woont (CGVS moeder p.7). Het vasthouden aan één van beide verklaringen is uiteraard geenszins in staat om de vastgestelde tegenstrijdigheid op te heffen. Bijgevolg schenken u noch uw moeder klare wijn over het overlijden van uw tante of de verblijfplaatsen van uw zus. Bovenstaande tegenstrijdigheden zijn reeds een eerste indicatie van de gebrekkige geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Deze vaststelling wordt verder onderbouwd door ook het gebrek aan geloofwaardigheid in uw asielrelaas. Uw conflict met Jamal dateert reeds van 2015-16 (CGVS p.15-16). U bent vrij zeker dat Jamal u ondertussen vergeten is, maar u denkt dat hij uw naam indertijd heeft doorgegeven aan de Tsjetsjeense autoriteiten, alwaar u sindsdien op een lijst zou staan met namen die de Tsjetsjeense autoriteiten kunnen gebruiken om hun criminaliteitsresultaten te behalen (CGVS p.15; p.21). Hoewel Jamal u dus zelf waarschijnlijk vergeten is, kunt u niet meer terugkeren naar Tsjetsjenië omdat u op de lijst van de overheid staat en het huidige regime u om die reden zal blijven vervolgen (CGVS p.21). Dat u op de resultatenlijst van de overheid zou staan, leidt u af uit de bewering dat men ondertussen driemaal bij uw moeder langskwam om naar u te informeren. Met andere woorden steunt uw hele vrees voor vervolging in de Russische Federatie op deze drie bezoeken aan uw moeder. Echter dient vastgesteld te worden dat er over deze drie bezoeken van de autoriteiten zoveel ernstige tegenstrijdigheden en vaagheden heersen, dat er geen ernstig geloof meer aan kan worden gehecht.

Ten eerste dient opgemerkt te worden dat er bijna onmogelijk nog een coherente tijdslijn kan worden gemaakt van deze drie bezoeken, omwille van het grote aantal vage, volatiële of gewoonweg

tegenstrijdige verklaringen hieromtrent. Zo zegt uw moeder dat men een eerste keer bij haar langskwam, een maand later een tweede keer, en nog een maand later een derde keer, waarna zij nog eens een maand later het land verliet (CGVS moeder p.10). In totaal zou er tussen het eerste bezoek van de autoriteiten en haar vertrek dus ongeveer drie maanden tijd moeten zitten. Op het moment dat de autoriteiten de eerste keer langskwamen, zou u in de gevangenis hebben gezeten (CGVS moeder p.12), m.a.w. ergens in 2016-17. Toen ze de tweede keer langskwamen zou u dan in Duitsland geweest zijn (CGVS moeder p.13), hetgeen onverenigbaar is met de bewering dat dit een maand na het eerste bezoek was, aangezien u pas verschillende maanden na uw vrijlating uit de gevangenis naar Duitsland vertrok. Uw moeder verbetert dan zichzelf en zegt dat u, op het moment dat men een tweede maal naar u kwam informeren, nog in Tsjechië was maar niet meer in de gevangenis (CGVS moeder p.13). In ieder geval echter kan het nooit dat er tussen het eerste bezoek en uw moeders vertrek ongeveer drie maanden tijd zaten. U zat immers in de gevangenis in 2016-17 en uw moeder verliet het land pas in december 2019, wat betekent dat er over deze hele periode minstens twee jaar tijd moet hebben gezeten. Bijgevolg is het zeer moeilijk om de verschillende bezoeken van de autoriteiten aan uw moeder in de tijd te plaatsen.

Ook over het moment waarop ze precies van appartement ruilde bestaat onduidelijkheid. Nadat de autoriteiten een tweede keer langskwamen, besloot uw moeder haar appartement te ruilen met iemand anders en nadat de autoriteiten haar ook op haar nieuw adres vonden, besloot ze onder te duiken bij uw zus en van daaruit haar visum naar Europa te regelen (CGVS moeder p.10). Echter divergeert uw moeder haar relaas opnieuw doorheen haar persoonlijk onderhoud op het CGVS, en zegt ze even later dat ze naar aanleiding van het tweede bezoek bij uw zus ging wonen en naar aanleiding van het derde bezoek haar appartement ruilde (CGVS moeder p.14). Zij is zeker van haar stuk en herhaalt: "ja, ik ben naar mijn dochter verhuisd in juni. Ik weet zeker dat ik het appartement veranderd heb nadat ze de derde keer langskwamen omdat ze zich toen echt agressief begonnen te gedragen." (CGVS moeder p.15). Geconfronteerd met het feit dat dit niet kan kloppen indien ze toen ze bij uw zus woonde haar visum regelde en na een maand vertrok, draait uw moeder het verhaal opnieuw om en keert terug naar haar initiële verklaringen, met name dat ze eerst haar appartement ruilde en daarna onderdook bij uw zus (CGVS moeder p.15).

Verder is uw moeder ook ernstig tegenstrijdig over de personen die bij haar langskwamen om naar u te informeren. Uzelf zegt dat zij u vertelde dat er bij de eerste twee bezoeken telkens één persoon dezelfde was, en bij het derde bezoek twee totaal anderen (CGVS p.19). Zijzelf zegt dan weer bij de DVZ dat één persoon telkens dezelfde was bij alle drie de bezoeken (zie administratief dossier moeder: CGVS-vragenlijst randnr.5). Bij het CGVS vertelt zij dan weer initieel hetzelfde als u, met name dat één iemand de eerste twee keer hetzelfde was (CGVS moeder p.13), maar even later verandert ze deze verklaring weer en zegt ze dat ze de eerste keer niet goed heeft opgelet wie het waren, maar dat één persoon hetzelfde was zowel bij de tweede als de derde keer (CGVS moeder p.17).

Uiteindelijk valt er kop noch staart te krijgen aan uw moeders relaas over de verschillende bezoeken. Uw moeder merkt hierbij op dat ze slecht kan redeneren en suikerziekte heeft (CGVS moeder p.15). Echter is deze verklaring niet in staat bovenstaande ernstige tegenstrijdigheden te vergoelijken. Ten eerste dient opgemerkt te worden dat zij het nalaat enig document neer te leggen waaruit zou blijken dat zij niet in staat zou zijn om rationeel te redeneren of problemen zou hebben met haar geheugen. Bovendien dient er op gewezen te worden dat zij hooggeschoold is (CGVS moeder p.8) en zij dus geen afdoende verklaring heeft voor de incoherentie van haar verklaringen. Van een verzoeker om internationale bescherming mag verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De verzoeker om internationale bescherming dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. De verzoeker draagt daarbij zelf de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van zijn asielrelaas. Er dient vastgesteld te worden dat uw moeder hier geenszins in slaagt. Bovenstaande tegenstrijdigheden raken de kern van uw relaas. Bijgevolg kan er geen enkel ernstig geloof meer worden gehecht aan de drie bezoeken van de Tsjetsjeense autoriteiten aan uw moeder, en bijgevolg ook geen ernstig geloof aan uw bewering op de resultatenlijst van de overheid te staan en daardoor een gegronde vrees voor vervolging te hebben bij terugkeer naar Tsjetsjenië.

Naast bovenstaande vaststellingen van ernstige tegenstrijdigheden en incoherenties, dient er ook opgemerkt te worden dat zowel u als uw moeders verklaringen getekend worden door een grote vaagheid en een gebrek aan info. Zo kunt u zelf zeer weinig concreet vertellen over de bezoeken van de autoriteiten aan uw moeder, terwijl deze nochtans de reden zouden zijn dat u niet kan terugkeren naar de Russische Federatie. Zo blijkt dat u deze bezoeken totaal niet in de tijd kunt plaatsen (CGVS p.17-18), noch weet u waar u was op de momenten dat zij u hierover vertelde (CGVS p.18), noch weet u

wanneer uw moeder besloot om haar appartement te ruilen of hoe ze dit geregeld heeft (CGVS p.18-19). Ook uw moeder blijkt op haar beurt amper op de hoogte te zijn van de oorzaak van uw problemen die er nochtans toe zou hebben geleid dat zij zelf het land moest verlaten. Zo weet zij eigenlijk bijna niets over de problemen die u concreet heeft (CGVS moeder p.11) en denkt zij zelfs (onterecht) dat de persoon met wie u problemen heeft rechtstreeks familie is van Ramzan Kadyrov (CGVS moeder p.11-12). Zowel u als uw moeder wijten jullie gebrek aan concrete info aan het feit dat jullie niet samen waren op het moment dat de problemen zich voordeden. Nochtans zouden deze gebeurtenissen er wel toe geleid hebben dat uw moeder haar thuisland moest verlaten en uzelf nooit meer kunt terugkeren. Er kan dan ook redelijkerwijs verwacht worden dat jullie zulks ingrijpende en belangrijke zaken op zijn minst grondig besproken hebben met elkaar, eventueel achteraf, sinds jullie samen in Europa zijn. De vaagheid in jullie beider verklaringen en het duidelijke gebrek in overleg dat jullie gepleegd hebben, bevestigt dan ook verder de ongeloofwaardigheid van uw relaas.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat zelfs indien er enig geloof zou worden gehecht aan uw bewering op de resultatenlijst van de Tsjetsjeense overheid te zijn terecht gekomen -quod non- dan nog zou u zich in principe probleemloos moeten kunnen vestigen elders in de Russische Federatie. Uzelf verklaart hieromtrent dat "ze u overal gaan vinden" (CGVS p.22), zonder evenwel gewag te maken van concrete individuele indicaties die u heeft om dit te denken. U beperkt zich ertoe te verwijzen naar de algemene situatie en het geval van een Tsjetsjeense blogger die werd opgepakt (CGVS p.22). Het is echter niet geloofwaardig dat, zelfs indien u op de resultatenlijst van de Tsjetsjeense politie zou staan omwille van een incident uit 2015-16, de Tsjetsjeense autoriteiten u tot op heden actief zouden opsporen in de rest van de Russische Federatie. Bijgevolg toont u niet aan dat u zich niet elders in de Russische Federatie zou kunnen vestigen.

De documenten die u neerlegt zijn niet in staat om bovenstaande vaststelling te weerleggen. Uw verblijfskaart uit Nederland bevestigt slechts uw identiteit, dewelke hier niet ter discussie staat. Het document dat u neerlegt in verband met uw onterechte opsluiting in de Tsjechische gevangenis heeft geen rechtstreeks aanwijsbaar verband met uw asielproblemen. Daarnaast legt uw moeder ook nog een oproepingsbrief neer, die bij haar thuis zou zijn aangekomen nadat zij reeds het land ontvlucht was, en waarin zij wordt opgeroepen door de Tsjetsjeense autoriteiten voor verhoor. Ten eerste dient hierbij opgemerkt te worden dat het om een kopie gaat, waarvan de bewijswaarde in ieder geval al zeer gering is. Eens te meer indien men in rekening brengt dat er zeer veel corruptie en documentfraude heerst in Tsjetsjenië (zie blauwe map: COI Focus: Tsjetsjenië: veiligheidssituatie). Daarnaast is het ook opvallend dat uw moeder deze convocatiebrief niet zelf spontaan vermeldt, zelfs niet nadat haar meerdere keren gevraagd wordt of zij sinds haar vertrek nog indicaties heeft om te denken dat jullie nog steeds worden gezocht (CGVS moeder p.17-18). Het is pas nadat haar expliciet gevraagd wordt of de overheid sinds haar vertrek nog bij haar langsging, dat zij vertelt over de oproepingsbrief (CGVS moeder p.17-18). Het feit dat zij hier zelf niet spontaan over vertelt voedt verder het vermoeden dat het om een vals document gaat. In ieder geval dient ook opgemerkt te worden dat dit document geenszins kan opwegen tegen de hier boven vastgestelde ongeloofwaardigheden van uw asielrelaas.

Zowel u als uw moeder vroegen een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud, dewelke u respectievelijk op 04/03/21 en op 08/03/21 werden opgestuurd. Op 19/03/21 ontving het Commissariaat een antwoord van uw advocaat waarin gesteld wordt dat er in de notities het persoonlijk onderhoud van uw moeder verschillende fouten zouden zitten, zonder deze fouten evenwel te benoemen of te verduidelijken. Uw advocaat wees er op dat u uw moeder haar opmerkingen bij de notities zou doorgeven tegen 31/03/21. Bovendien zou uw moeder nu al aangeven een nieuw gehoor te wensen met een andere tolk (zie administratief dossier: mail 19/03/21). Het Commissariaat wijst hierbij op het feit dat een verzoeker om internationale bescherming de kans wordt gegeven om binnen acht werkdagen zijn bemerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud te communiceren. Het is niet redelijk, noch werkbaar, dat een verzoeker om internationale bescherming zelf een termijn stelt waarin hij zijn bemerkingen zal doorgeven. Bijgevolg laat u het na om binnen de vooropgestelde termijn te verduidelijken welke fouten er in de notities van het persoonlijk onderhoud van uw moeder zouden zitten. Bovendien is het al helemaal niet aan de orde dat een verzoeker van internationale bescherming zelf beslist om een tweede maal gehoord te worden met een andere tolk. Het Commissariaat heeft geen enkele indicaties om aan te nemen dat de communicatie met de tolk niet vlot verlopen zou zijn. Uw moeder gaf trouwens zelf twee keer aan de tolk goed te begrijpen (CGVS moeder p.2; p.22), meer zelfs, zij gaf aan dat de communicatie met de tolk "uitstekend" was verlopen (CGVS moeder p.22). Zij maakte aan het einde van haar persoonlijk onderhoud ook geen opmerkingen hierover, net zo min als de aanwezige advocaat (CGVS moeder p.22). Bijgevolg kan het Commissariaat deze ongefundeerde eis om opnieuw gehoord te worden met een andere tolk niet inwilligen. Er kan dan ook redelijkerwijs van uit gegaan worden dat het persoonlijk onderhoud correct verliep, en ook de notities van het persoonlijk onderhoud jullie verklaringen correct weergeven.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, dient gewezen te worden op het feit dat op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, kan worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begreemd aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Tsjetsjenië in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Tsjetsjenië een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. Nergens uit uw verklaringen of administratief dossier blijkt dat u dergelijke persoonlijke omstandigheden kunt invoeren.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen beroepen zich in een eerste en tevens enig middel op de schending van "artikel 1, sectie A, §2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951, van artikelen 48/3, 48/4, 48/7, 48/9 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen, van artikel 3 van het EVRM evenals van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en het voorzorgs- en zorgvuldigheidsbeginsel".

Omtrent de toepassing van artikel 48/9 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), doen verzoekende partijen vervolgens gelden:

"Dat tegenpartij, gezien het profiel van verzoekster in casu had moeten vaststellen dat zij een specifieke behandeling nodig had.

Dat, zoals tegenpartij het in de bestreden beslissingen noteerde, verzoekster immers verklaringen maakte die helemaal niet coherent zijn.

Dat tegenpartij zo in de loop van haar verhoor, in amper enkele minuten, talrijke incoherenties noteert, zelfs de meeste onwaarschijnlijke.

Dat verzoekster inderdaad zo ertoe gebracht wordt in amper enkele minuten zich op flagrante wijze tegen te spreken, wat haar verwarring aantoont.

Dat het namelijk om vragen gaat betreffende het overlijden van de zuster van verzoekster, waarvan zij soms verklaart dat het in 2017 plaatsvond, soms in 1998, enz.

Dat dergelijke tegenstrijdigheden geen gebrek aan geloofwaardigheid in het relaas van verzoekster aantonen, maar wel een verwarring die aan haar gezondheidstoestand te wijten is.

Dat verzoekster tijdens haar verhoor zelf haar dementie en geheugenstoornissen inroept.

Dat de raad van verzoekster zelfs aan het CGVS zal schrijven om een nieuw verhoor van verzoekster in betere omstandigheden te verzoeken, en namelijk met de bijstand van een derde, bij voorbeeld een derde vertrouwenspersoon, bij voorbeeld, psycholoog.

Dat iedereen vaststelde dat verzoekster zich duidelijk niet in de vereiste gezondheidstoestand bevond om een dergelijk verhoor tot stand te brengen.

Dat tegenpartij echter niet inging op de besluiten van een dergelijke briefwisseling, achtend dat de raadsman van verzoekster de opmerkingen die hij wou doen niet benadrukte.

Dat de opmerkingen echter op de totaliteit van het verhoor rustten, die in totaliteit genomen, de gezondheidstoestand en de dementie van verzoekster aantoonde, zodat zij niet in staat is om dit verhoor tot stand te brengen.

Dat artikel 48/9 van de wet van 15 december 1980 stelt dat :

(...)

Dat vastgesteld dient te worden dat tegenpartij de moeite niet nam om een psycholoog of een geneesheer aan te stellen om te vernemen welke de specifieke procedurele noden van verzoekster zijn.

Dat, hoewel haar psychologische situatie tijdens haar verhoor mogelijks niet werd vastgesteld, het geen twijfel lijdt dat tegenpartij dit tijdens de analyse van dit verhoor besepte.

Dat verzoekster trouwens in bijlage aan huidig een medisch getuigschrift voegt, stellend dat verzoekster inderdaad aan een mentale stoornis lijdt, dat haar verhoor door tegenpartij, in de omstandigheden waarin dit plaatsvond, onmogelijk maakt.

Dat tegenpartij, die door zich heeft onthouden van alle nodige maatregelen te nemen, terwijl zij niet kon negeren dat verzoekster niet in staat was en om dergelijk verhoor te ondergaan, de in het middel beoogde beschikkingen schendt."

Vervolgens voeren verzoekende partijen aan:

"Overwegende dat de bestreden beslissing zich uitsluitend grondt op de tegenstrijdigheden in de verschillende verklaringen van verzoekster zonder echter de grond van haar asielaanvraag in twijfel te trekken.

Dat tegenpartij geen enkele tegenstrijdigheid in de verklaringen van verzoeker noteert, zodat de geloofwaardigheid van zijn relaas en de werkelijkheid van zijn vrees kan worden gesteld.

Dat tegenpartij zo in de bestreden beslissing zal verklaren dat verzoeker de waarheid niet zou gezegd hebben over de elementen die niet in rechtstreeks verband met zijn asielaanvraag zijn.

Dat deze stelling van tegenpartij in werkelijkheid rust op een confrontatie van de verklaringen van verzoeker en de verklaringen van verzoekster.

Dat geen rekening gehouden kan worden met de verklaringen die verzoekster tijdens dit verhoor deed, wegens de hierboven uiteengezette redenen.

Dat wat betreft de verklaringen van verzoekster, naar de uiteenzettingen vermeldt onder tak 1 wordt verwezen."

Verder betogen verzoekende partijen:

"Overwegende dat tegenpartij aan verzoeker ook de vaagheid verwijt van zijn verklaringen aangaande de bezoeken van de autoriteiten bij de woning van zijn moeder.

Dat echter benadrukt dient te worden, zoals tegenpartij het trouwens doet, dat verzoeker destijds TSJETSJENIE al had ontvluchte.

Dat hij deze bezoeken echter niet bijwoonde, zodat hij alleen de verklaringen van zijn moeder kan relateren.

Dat tegenpartij zich ervan bewust is dat de moeder van verzoeker in haar verklaringen en uitleggen verward is.

Dat men verzoeker dus rechtmatig mag verwijten niet te beschikken over talrijke informatie en preciseringen aangaande de gebeurtenissen waarvan wordt aangenomen dat hij deze niet bij woonde, en waarvan zijn moeder, verzoekster, hem het verloop relateerde.

Dat een dergelijke rechtvaardiging geen rekening houdt met de medische en psychologische situatie van verzoekster."

Tevens stellen verzoekende partijen:

"Overwegende, ten slotte, dat tegenpartij van mening is dat, hoewel verzoeker ingeschreven is op een lijst van misdadigers opgesteld door de Tsjetsjeense autoriteiten, niets hem belet om TSJETSJENIE te verlaten en zich elders te vestigen.

Dat echter eenstemmig vaststaat dat de Tsjetsjenen TSJETSJENIE niet vrij kunnen verlaten om zich in andere streken van RUSLAND te vestigen.

Dat men in het verslag van EASO kan lezen dat :

(...)

Dat de meerderheid van deze ontheemden tijdens het Tsjetsjeense conflict in 1999 verplaatst werden en thans steeds in hachelijke omstandigheden leven (...)."

Verzoekende partijen concluderen:

"Dat uit al deze bevindingen vastgesteld kan worden, net zoals tegenpartij het zelf kon vaststellen, dat verzoeker zich geenszins tegenspreekt aangaande de feiten die zijn asielaanvraag gronden.

Dat zijn vrees dus reëel en oprecht blijkt, zonder dat verzoeker over de bescherming van zijn nationale autoriteiten kan genieten, die zelf de vervolgingen veroorzaken, noch TJSETSJENIE kan verlaten.

Dat de verklaringen van verzoekster gezien het bovenstaande en de medische vaststellingen, geenszins kunnen worden gebruikt om de geloofwaardigheid van het relaas van verzoeker evenals zijn vrees voor vervolging in twijfel te trekken.

Dat de bestreden beslissing, die het tegenovergestelde beweert, de in het middel beoogde beschikkingen schendt."

2.2. Verzoekende partijen vragen op basis van het voorgaande:

"- de bestreden beslissingen te herzien;

- en hen aldus rechtstreeks de status van vluchteling in de zin van het Verdrag van Geneve of, ten subsidiaire titel de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van het artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 toe te kennen;

- ten volkomen subsidiaire titel, de bestreden beslissing nietig te verklaren en het dossier voor het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen voor bijkomende onderzoeken terug te zenden".

2.3. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift: een medisch attest (bijlage 2) en algemene informatie (bijlage 3).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekende partijen in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus vooreerst integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen aanvechten noch betwisten waar terecht wordt gesteld dat in hoofde van verzoeker geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

Verder wordt in de bestreden beslissingen inzake verzoekster met recht gemotiveerd:

"Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het

kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

(...)

Zowel u als uw moeder vroegen een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud, dewelke u respectievelijk op 04/03/21 en op 08/03/21 werden opgestuurd. Op 19/03/21 ontving het Commissariaat een antwoord van uw advocaat waarin gesteld wordt dat er in de notities het persoonlijk onderhoud van uw moeder verschillende fouten zouden zitten, zonder deze fouten evenwel te benoemen of te verduidelijken. Uw advocaat wees er op dat u uw moeder haar opmerkingen bij de notities zou doorgeven tegen 31/03/21. Bovendien zou uw moeder nu al aangeven een nieuw gehoor te wensen met een andere tolk (zie administratief dossier: mail 19/03/21). Het Commissariaat wijst hierbij op het feit dat een verzoeker om internationale bescherming de kans wordt gegeven om binnen acht werkdagen zijn bemerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud te communiceren. Het is niet redelijk, noch werkbaar, dat een verzoeker om internationale bescherming zelf een termijn stelt waarin hij zijn bemerkingen zal doorgeven. Bijgevolg laat u het na om binnen de vooropgestelde termijn te verduidelijken welke fouten er in de notities van het persoonlijk onderhoud van uw moeder zouden zitten. Bovendien is het al helemaal niet aan de orde dat een verzoeker van internationale bescherming zelf beslist om een tweede maal gehoord te worden met een andere tolk. Het Commissariaat heeft geen enkele indicaties om aan te nemen dat de communicatie met de tolk niet vlot verlopen zou zijn. Uw moeder gaf trouwens zelf twee keer aan de tolk goed te begrijpen (CGVS moeder p.2; p.22), meer zelfs, zij gaf aan dat de communicatie met de tolk "uitstekend" was verlopen (CGVS moeder p.22). Zij maakte aan het einde van haar persoonlijk onderhoud ook geen opmerkingen hierover, net zo min als de aanwezige advocaat (CGVS moeder p.22). Bijgevolg kan het Commissariaat deze ongefundeerde eis om opnieuw gehoord te worden met een andere tolk niet inwilligen. Er kan dan ook redelijkerwijs van uit gegaan worden dat het persoonlijk onderhoud correct verliep, en ook de notities van het persoonlijk onderhoud jullie verklaringen correct weergeven."

Verzoekende partijen slagen er niet in om de voormelde motieven te ontkrachten. Vooreerst kan in dit kader worden opgemerkt dat verzoekende partijen te dezen niet langer betwisten dat de communicatie met de tolk tijdens het persoonlijk onderhoud van verzoekster goed is verlopen.

Dat de communicatie en vertaling bij het CGSV en gedurende het persoonlijk onderhoud van verzoekster op een gedegen wijze zijn geschied, blijkt bovendien duidelijk uit de stukken zoals opgenomen in het dossier. Noch verzoekster, noch de advocaat die haar bijstond tijdens het persoonlijk onderhoud, formuleerde immers enig bezwaar tegen het plaatsvinden van dit persoonlijk onderhoud. Aan verzoekster werd bovendien gevraagd of zij de tolk begreep en er werd verduidelijkt dat zij eventuele problemen – betreffende de tolk of andere – diende te melden. Verzoekster maakte gedurende haar persoonlijk onderhoud nergens melding van problemen inzake de vertaling of communicatie. Zij gaf eenduidig aan de tolk goed te begrijpen (administratief dossier verzoekster, notities van het persoonlijk onderhoud, p.1-2). Aan het einde van haar persoonlijk onderhoud gaf verzoekster daarenboven duidelijk aan alle vragen te hebben begrepen. Gevraagd of zij de tolk had begrepen, gaf zij bovendien aan: "Ja, uitstekend" (*ibid.*, p.19). Ook verzoeksters advocaat formuleerde vervolgens geen opmerkingen inzake de vertaling of communicatie (*ibid.*, p.19). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster blijkt verder dat dit onderhoud op normale wijze is geschied en kunnen geen problemen inzake de vertaling of communicatie worden afgeleid.

Derhalve is het niet ernstig dat de advocaat van verzoekende partijen in diens opmerkingen bij het persoonlijke onderhoud van verzoekster plots trachtte te laten uitschijnen dat zich tijdens het persoonlijk onderhoud van verzoekster ernstige problemen zouden hebben voorgedaan betreffende de tolk, vertaling en communicatie en op grond hiervan zelfs om een termijn om opmerkingen te formuleren of een nieuw gehoor, met een andere tolk, verzocht. Dit geldt nog des te meer nu de advocaat van verzoekende partijen zich in diens opmerkingen beperkte tot het uiten van de algemene, ongefundeerde en niet nader uitgewerkte bewering dat verzoekende partijen, hoewel ze op enkele details na akkoord waren met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, veel terughoudender waren ten opzichte van de notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster en na een oppervlakkige lezing van het persoonlijk onderhoud van verzoekster zeer veel correcties te doen zouden hebben. Dient in dit kader verder te worden gewezen op de inhoud van artikel 57/5quater, § 3 van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig het eerste lid van deze bepaling, kan de verzoeker om internationale bescherming of zijn advocaat opmerkingen over de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud bezorgen aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Overeenkomstig het tweede lid van deze bepaling worden deze opmerkingen schriftelijk en in de proceduretaal aan de commissaris-generaal meegedeeld. Gelet op de inhoud van het derde lid van deze bepaling dienen deze opmerkingen aan de commissaris-generaal te worden overgemaakt binnen acht werkdagen na de betekening van de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aan de

verzoeker om internationale bescherming of aan zijn advocaat. Het vierde lid van deze bepaling stelt dat, indien de voormelde voorwaarde niet vervuld is, de commissaris-generaal de meegedeelde opmerkingen onderzoekt op voorwaarde dat deze hem ten laatste de werkdag vóór het nemen van de beslissing betreffende het verzoek om internationale bescherming bereiken. Overeenkomstig het vijfde lid van deze bepaling, wordt de verzoeker om internationale bescherming geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud wanneer op de werkdag voor het nemen van de beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming geen enkele opmerking de commissaris-generaal heeft bereikt. Hoewel de advocaat van verzoekende partijen daartoe ruimschoots en tot 29 maart 2021 de kans had, maakte deze geen verdere opmerkingen over aan verweerder, verstrekke deze geen verdere duiding bij de vermeende problemen inzake de vertaling en communicatie en maakte deze geen andere inhoudelijke opmerkingen over aan het CGVS. Waar de advocaat van verzoekende partijen in dit kader uit meende te mogen of kunnen afleiden dat hijzelf een termijn kon bepalen voor het overmaken van bijkomende opmerkingen, kan gelet op de inhoud van voormeld wetsartikel hoegenaamd niet worden ingezien. Het is redelijk noch werkbaar dat de verzoeker om internationale bescherming zelf een termijn stelt waarin hij zijn opmerkingen wenst over te maken aan het CGVS.

Het voorgaande klemmt overigens nog des te meer nu uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoekster bij het CGVS werd bijgestaan door dezelfde tolk als verzoeker en dat verzoekende partijen, zoals reeds werd aangehaald, aangaven op enkele details na akkoord te zijn met de inhoud van de notities van verzoekers persoonlijk onderhoud. Dat de betreffende tolk tijdens het persoonlijk onderhoud van verzoekster, dit in tegenstelling met tijdens het persoonlijk onderhoud van verzoeker, nagenoeg alles verkeerd zou hebben vertaald, kan dan ook hoegenaamd niet overtuigen.

Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat verzoekende partijen ook in het voorliggende verzoekschrift en tot op heden niet de minste verdere duiding verstrekken omtrent de beweerde problemen inzake de vertaling en communicatie tijdens verzoeksters persoonlijk onderhoud. Ook dit is niet ernstig.

Waar verzoekende partijen in het verzoekschrift en *post factum* trachten te laten uitschijnen dat verzoekster zou kampen met ernstige psychische problemen, waaronder dementie en geheugenstoornissen, dient verder te worden opgemerkt dat zij hiermee geheel ten onrechte trachten te laten uitschijnen dat verzoekster ten gevolge van psychische problemen niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om haar procedure tot internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende onderhouds te volbrengen en om haar asielaanvraag daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat haar niet de nodige bijkomende steunmaatregelen werden verleend.

Het medische attest dat verzoekende partijen ter staving van dit gegeven bij het verzoekschrift voegen, kan in dit kader namelijk hoegenaamd niet volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud in wezen niet bij machte was om te worden gehoord en gedegen verklaringen af te leggen. Vooreerst blijkt dit attest niet eens uit te gaan van een psycholoog of psychiater, doch wel van een gewone (huis)arts. Verder blijkt dit attest te zijn opgesteld meer dan anderhalve maand nadat verzoekster werd gehoord bij het CGVS. Waar in dit attest op algemene en ongefundeerde wijze wordt geponeerd dat verzoekster ten tijde van het gehoor 'om medische redenen' niet in staat was om 'zich te verdedigen', geblokkeerd was door angst en zich niet goed kon uitdrukken, dient verder te worden vastgesteld dat nergens uit blijkt waarop dit gebaseerd is. Nergens wordt in dit attest enige uitspraak gedaan over de precieze aard en ernst van verzoeksters medische problemen, die ten tijde van het gehoor zouden hebben opgespeeld. Evenmin blijkt dat of hoe deze problemen zouden zijn onderzocht of gediagnosticeerd. Voorts wordt hierin, hoewel verzoekende partijen beweren dat verzoekster zou lijden aan dementie en geheugenproblemen, nergens ook maar enig gewag gemaakt van zulke problemen. Meer in het bijzonder wordt nergens in dit attest melding gemaakt van een aantasting van verzoeksters geheugen en/of haar cognitieve vermogens die het voor haar zou bemoeilijken of onmogelijk maken om concrete feiten en gebeurtenissen op een correct wijze mee te delen. Aldus wordt in het neergelegde attest niet genoegzaam aangegeven of aangetoond dat, waar, op welke wijze of in welke mate de verklaarde problemen van verzoekster een deelname in haren hoofde aan de procedure internationale bescherming zouden kunnen verhinderen of bemoeilijken.

Verzoekster zelf maakte van het gegeven dat haar gezondheidstoestand mogelijks van invloed zou zijn op haar verklaringen bovendien niet de minste melding in de vragenlijst "*bijzondere procedurele noden*" die werd ingevuld bij de DVZ. Aldaar maakte zij immers geheel geen melding van eventuele problemen of omstandigheden die in de weg konden staan van het vertellen van haar relaas en aan haar deelname aan de procedure internationale bescherming en werd er enkel vastgesteld dat zij zich met krukken diende te verplaatsen. Uit de stukken in het administratief dossier, waaronder de verklaring van de DVZ, de vragenlijst van het CGVS en de notities van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS van verzoekster, blijkt bovendien dat al deze onderhouds op normale wijze zijn geschied en kunnen geen (ernstige) psychische problemen in hoofde van verzoekster worden afgeleid. Uit deze stukken kan aldus in het

geheel niet worden afgeleid dat verzoekster niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van haar verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Dit geldt nog des te meer nu verzoekster kennelijk geen bezwaar formuleerde tegen het plaatsvinden van het gehoor en het invullen van de vragenlijst bij de DVZ en nu noch verzoekster, noch de advocaat die haar bijstond bij het CGVS, zoals reeds hoger werd opgemerkt, enig bezwaar formuleerde tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud bij verweerder. Verzoekster verklaarde tijdens haar persoonlijk onderhoud bij het CGVS bovendien nogmaals uitdrukkelijk en in niet mis te verstane bewoordingen dat zij geen gezondheidsproblemen had die haar zouden kunnen hinderen in haar persoonlijk onderhoud (administratief dossier verzoekster, notities van het persoonlijk onderhoud, p.3). Daarenboven vroeg en ontving verzoekster, zoals reeds hoger bleek, een kopie van de notities van haar persoonlijk onderhoud. In de opmerkingen die de advocaat van verzoekende partijen inzake dit onderhoud overmaakte aan het CGVS, werd er nergens ook maar enige concrete of zelfs maar algemene melding gemaakt van het gegeven dat verzoekster zou kampen of ten tijde van haar persoonlijk onderhoud zou hebben gekampt met al dan niet ernstige psychische problemen en/of van een eventuele invloed van deze problemen op haar vermogen om dit onderhoud te volbrengen en/of op de inhoud van de notities van haar persoonlijk onderhoud. In tegenstelling met wat verzoekende partijen trachten te laten uitschijnen in het verzoekschrift, werd door hun advocaat in hun opmerkingen evenmin verzocht om een nieuw gehoor, in de aanwezigheid van *“een derde, bij voorbeeld een derde vertrouwenspersoon, bij voorbeeld, psycholoog”*. Derhalve kunnen verzoekende partijen heden bezwaarlijk voorhouden dat de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster dermate zou zijn gekleurd door haar psychische problemen dat hiermee geen rekening zou mogen worden gehouden.

Het voorgaande geldt nog des te meer nu verzoekende partijen ook in het verzoekschrift nalaten om inzake het voorgaande ook maar enige verdere en concrete duiding te verstrekken. Zij vergenoegen zich er namelijk toe op algemene wijze te verwijzen naar verzoeksters vermeende dementie, geheugenproblemen en/of angsten en naar haar vermeende onvermogen om haar persoonlijk onderhoud te volbrengen en tonen daarbij niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze haar voormelde problemen van invloed zouden zijn geweest op haar gezegden; laat staan dat zij zouden aantonen dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van hun verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissingen. Verder preciseren zij niet waarover verzoekster dan wel opnieuw gehoord had moeten worden of wat zij daarbij had kunnen uiteenzetten. Ook geven zij geen bijkomende uitleg, duiding of informatie in het verzoekschrift. Verzoekende partijen kunnen te dezen bezwaarlijk volstaan met hun voormelde, algemene en ongefundeerde beweringen.

Bijgevolg tonen verzoekende partijen niet aan dat er ten aanzien van verzoekster bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseren zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Verder duiden zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van hun verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissingen gedane beoordeling.

In zoverre verzoekende partijen daarnaast zouden trachten te laten uitschijnen dat het neergelegde medische attest zou volstaan om aan te tonen dat zij in haar land van herkomst werden geïsoleerd en vervolgd, dient te worden opgemerkt dat dergelijke medische attesten op zich geenszins kunnen volstaan om aan te tonen dat hun verklaringen zouden berusten op de waarheid. Vooreerst blijkt dat in het betreffende attest nergens concreet uitspraak wordt gedaan over (de waarschijnlijkheid van) enig causaal verband tussen verzoeksters verklaarde symptomen en de concrete, aangevoerde asielmotieven. In het attest wordt immers slechts, dit zoals reeds hoger bleek op algemene en ongefundeerde wijze, geponeerd dat verzoekster omwille van medische redenen niet in staat zou zijn geweest om haar persoonlijk onderhoud bij het CGVS te volbrengen, angst had en blokkeerde. De (mogelijke) oorzaak van deze symptomen wordt hierin niet vermeld. Dient hoe dan ook te worden opgemerkt dat medische attesten geenszins een sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de gezegden van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een attest dat wordt neergelegd ter staving van psychische problemen. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is de opsteller van dergelijk attest bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt.

Volledigheidshalve kan omtrent verzoeksters psychische en eventuele overige medische problemen nog worden opgemerkt dat verzoekende partijen geheel niet aannemelijk maken dat deze problemen in hunner hoofde op zich vervolging zouden uitmaken of dat zij op basis hiervan vervolging zouden riskeren. Evenmin tonen zij middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat zij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dienen te richten tot de geëigende procedure.

3.4. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.5. Verzoekende partijen stellen hun regio en land van herkomst te hebben verlaten en niet terug te kunnen keren naar deze regio en dit land omwille van de problemen van verzoeker.

Inzake de door verzoekende partijen aangevoerde vrees wordt in de bestreden beslissingen, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, echter vooreerst met recht gemotiveerd:

“Vooreerst wordt uw algemene geloofwaardigheid reeds aangetast door het feit dat u over sommige zaken, die niet meteen rechtstreeks betrekking hebben op uw asielrelaas, niet de gehele waarheid schijnt te spreken. Zo vertelt u dat u origineel in 2006 Tsjetsjenië verliet omdat het een periode was van vele ontvoeringen, waarin iedereen illegaal werd meegenomen, en u zelf ook (CGVS p.5). Bij de DVZ vertelt u zelfs nog uitgebreider hierover en zegt u in 2006 tweemaal te zijn meegenomen door de Tsjetsjeense autoriteiten en ook tweemaal te zijn vrijgekocht door uw familie (zie administratief dossier: CGVS-vragenlijst randnr.5). Uw moeder vertelt daarentegen tijdens haar persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat dat u helemaal nooit werd opgepakt door de autoriteiten en dat u nooit concrete problemen had, maar dat de familie wel besloot om u preventief weg te sturen (CGVS moeder p.7). Deze ernstige tegenstrijdigheid in jullie verklaringen onderling over de reden van uw originele vlucht uit Tsjetsjenië geeft reeds een eerste indicatie van het feit dat u zich niet gehinderd voelt om onechte verklaringen af te leggen tegenover de Belgische asielautoriteiten. Verder dient ook vastgesteld te worden dat zowel u als uw moeder divergerende verklaringen afleggen m.b.t. jullie familie. Bij de DVZ vertelt uw moeder bij de vraag naar de verblijfplaatsen van haar broers en zussen, dat haar enige zus in 1998 overleed (zie administratief dossier moeder: Verklaring DVZ randnr.17). Op het Commissariaat verklaren echter zowel u als uw moeder dat uw enige tante pas overleed in 2017 (CGVS p.6; CGVS moeder p.6). Wanneer uw moeder geconfronteerd wordt met het feit dat zij eerder verklaarde dat haar zus al overleed in 1998, ontkent zij dit ooit beweerd te hebben en meent zij (onterecht) dat deze vraag haar zelfs nooit werd gesteld (CGVS moeder p.6). Ook wat betreft de verblijfplaatsen van uw zus, heersen er opvallende tegenstrijdigheden. Zowel u als uw moeder verklaarden tijdens jullie interviews bij de DVZ in februari 2020 dat uw zus op dat moment in Grozny woonde (zie administratief dossier: Verklaring DVZ randnr.17; Verklaring DVZ moeder randnr.16). Bij het CGVS verklaren jullie dan weer beiden dat uw zus al jarenlang in Dagestan woont bij haar echtgenoot (CGVS p.6; CGVS moeder p.7). Uw moeder zou bovendien een maand voor haar vertrek ondergedoken hebben geleefd bij uw zus in Dagestan (CGVS p.20). Geconfronteerd met het feit dat jullie eerder beweerden dat uw zus in Grozny woonde, beperkt uw moeder zich opnieuw tot het ontkennen van haar eerder gedane verklaring en zegt zij dat haar dochter al sinds ongeveer 2014 in Dagestan woont (CGVS moeder p.7). Het vasthouden aan één van beide verklaringen is uiteraard geenszins in staat om de vastgestelde tegenstrijdigheid op te heffen. Bijgevolg schenken u noch uw moeder klare wijn over het overlijden van uw tante of de verblijfplaatsen van uw zus. Bovenstaande tegenstrijdigheden zijn reeds een eerste indicatie van de gebrekkige geloofwaardigheid van uw verklaringen.”

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van de voormelde motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Dat met de verklaringen van verzoekster geen rekening zou mogen worden gehouden, kan gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen immers niet worden aangenomen. Voor het overige beperken verzoekende partijen zich ertoe, dit

geheel ten onrechte, te ontkennen dat verzoeker zelf tegenstrijdige verklaringen zou hebben afgelegd. Dit vormt een loutere en aperte miskenning van en doet bijgevolg geenszins afbreuk aan de voormelde motieven. Dat verzoeker en verzoekster dermate tegenstrijdige verklaringen aflegden omtrent zowel verzoekers eerdere problemen als hun naaste familieleden (met name verzoekers enige tante en zus, respectievelijk verzoeksters enige zus en dochter) doet ernstig afbreuk aan zowel de algehele geloofwaardigheid van hun verklaringen als de geloofwaardigheid van het door hen aangevoerde asielrelaas.

Verder wordt in de bestreden beslissingen, dit de reeds hoger gedane vaststellingen mede in acht genomen, terecht gesteld:

“Deze vaststelling wordt verder onderbouwd door ook het gebrek aan geloofwaardigheid in uw asielrelaas. Uw conflict met Jamal dateert reeds van 2015-16 (CGVS p.15-16). U bent vrij zeker dat Jamal u ondertussen vergeten is, maar u denkt dat hij uw naam indertijd heeft doorgegeven aan de Tsjetsjeense autoriteiten, alwaar u sindsdien op een lijst zou staan met namen die de Tsjetsjeense autoriteiten kunnen gebruiken om hun criminaliteitsresultaten te behalen (CGVS p.15; p.21). Hoewel Jamal u dus zelf waarschijnlijk vergeten is, kunt u niet meer terugkeren naar Tsjetsjenië omdat u op de lijst van de overheid staat en het huidige regime u om die reden zal blijven vervolgen (CGVS p.21). Dat u op de resultatenlijst van de overheid zou staan, leidt u af uit de bewering dat men ondertussen driemaal bij uw moeder langskwam om naar u te informeren. Met andere woorden steunt uw hele vrees voor vervolging in de Russische Federatie op deze drie bezoeken aan uw moeder. Echter dient vastgesteld te worden dat er over deze drie bezoeken van de autoriteiten zoveel ernstige tegenstrijdigheden en vaagheden heersen, dat er geen ernstig geloof meer aan kan worden gehecht.

Ten eerste dient opgemerkt te worden dat er bijna onmogelijk nog een coherente tijdslijn kan worden gemaakt van deze drie bezoeken, omwille van het grote aantal vage, volatiele of gewoonweg tegenstrijdige verklaringen hieromtrent. Zo zegt uw moeder dat men een eerste keer bij haar langskwam, een maand later een tweede keer, en nog een maand later een derde keer, waarna zij nog eens een maand later het land verliet (CGVS moeder p.10). In totaal zou er tussen het eerste bezoek van de autoriteiten en haar vertrek dus ongeveer drie maanden tijd moeten zitten. Op het moment dat de autoriteiten de eerste keer langskwamen, zou u in de gevangenis hebben gezeten (CGVS moeder p.12), m.a.w. ergens in 2016-17. Toen ze de tweede keer langskwamen zou u dan in Duitsland geweest zijn (CGVS moeder p.13), hetgeen onverenigbaar is met de bewering dat dit een maand na het eerste bezoek was, aangezien u pas verschillende maanden na uw vrijlating uit de gevangenis naar Duitsland vertrok. Uw moeder verbetert dan zichzelf en zegt dat u, op het moment dat men een tweede maal naar u kwam informeren, nog in Tsjechië was maar niet meer in de gevangenis (CGVS moeder p.13). In ieder geval echter kan het nooit dat er tussen het eerste bezoek en uw moeders vertrek ongeveer drie maanden tijd zaten. U zat immers in de gevangenis in 2016-17 en uw moeder verliet het land pas in december 2019, wat betekent dat er over deze hele periode minstens twee jaar tijd moet hebben gezeten. Bijgevolg is het zeer moeilijk om de verschillende bezoeken van de autoriteiten aan uw moeder in de tijd te plaatsen.

Ook over het moment waarop ze precies van appartement ruilde bestaat onduidelijkheid. Nadat de autoriteiten een tweede keer langskwamen, besloot uw moeder haar appartement te ruilen met iemand anders en nadat de autoriteiten haar ook op haar nieuw adres vonden, besloot ze onder te duiken bij uw zus en van daaruit haar visum naar Europa te regelen (CGVS moeder p.10). Echter divergeert uw moeder haar relaas opnieuw doorheen haar persoonlijk onderhoud op het CGVS, en zegt ze even later dat ze naar aanleiding van het tweede bezoek bij uw zus ging wonen en naar aanleiding van het derde bezoek haar appartement ruilde (CGVS moeder p.14). Zij is zeker van haar stuk en herhaalt: “ja, ik ben naar mijn dochter verhuisd in juni. Ik weet zeker dat ik het appartement veranderd heb nadat ze de derde keer langskwamen omdat ze zich toen echt agressief begonnen te gedragen.” (CGVS moeder p.15). Geconfronteerd met het feit dat dit niet kan kloppen indien ze toen ze bij uw zus woonde haar visum regelde en na een maand vertrok, draait uw moeder het verhaal opnieuw om en keert terug naar haar initiële verklaringen, met name dat ze eerst haar appartement ruilde en daarna onderdook bij uw zus (CGVS moeder p.15).

Verder is uw moeder ook ernstig tegenstrijdig over de personen die bij haar langskwamen om naar u te informeren. Uzelf zegt dat zij u vertelde dat er bij de eerste twee bezoeken telkens één persoon dezelfde was, en bij het derde bezoek twee totaal anderen (CGVS p.19). Zijzelf zegt dan weer bij de DVZ dat één persoon telkens dezelfde was bij alle drie de bezoeken (zie administratief dossier moeder: CGVS-vragenlijst randnr.5). Bij het CGVS vertelt zij dan weer initieel hetzelfde als u, met name dat één iemand de eerste twee keer hetzelfde was (CGVS moeder p.13), maar even later verandert ze deze verklaring weer en zegt ze dat ze de eerste keer niet goed heeft opgelet wie het waren, maar dat één persoon hetzelfde was zowel bij de tweede als de derde keer (CGVS moeder p.17).

Uiteindelijk valt er kop noch staart te krijgen aan uw moeders relaas over de verschillende bezoeken. Uw moeder merkt hierbij op dat ze slecht kan redeneren en suikerziekte heeft (CGVS moeder p.15). Echter is deze verklaring niet in staat bovenstaande ernstige tegenstrijdigheden te vergoelijken. Ten eerste dient opgemerkt te worden dat zij het nalaat enig document neer te leggen waaruit zou blijken dat zij niet in staat zou zijn om rationeel te redenen of problemen zou hebben met haar geheugen. Bovendien dient er op gewezen te worden dat zij hooggeschoold is (CGVS moeder p.8) en zij dus geen afdoende verklaring heeft voor de incoherentie van haar verklaringen. Van een verzoeker om internationale bescherming mag verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De verzoeker om internationale bescherming dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. De verzoeker draagt daarbij zelf de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van zijn asielaanspraak. Er dient vastgesteld te worden dat uw moeder hier geenszins in slaagt. Bovenstaande tegenstrijdigheden raken de kern van uw aanspraak. Bijgevolg kan er geen enkel ernstig geloof meer worden gehecht aan de drie bezoeken van de Tsjetsjeense autoriteiten aan uw moeder, en bijgevolg ook geen ernstig geloof aan uw bewering op de resultatenlijst van de overheid te staan en daardoor een gegronde vrees voor vervolging te hebben bij terugkeer naar Tsjetsjenië."

Verzoekende partijen slagen er niet in om deze motieven te ontkrachten. Bovendien de onterechte bewering dat met de verklaringen van verzoekster geen rekening zou mogen worden gehouden, voeren zij ter weerlegging van deze veelheid aan concrete en pertinente motieven immers niet één concreet en dienstig argument aan. Derhalve blijven deze motieven onverminderd gelden.

Eveneens wordt in de bestreden beslissingen op gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

"Naast bovenstaande vaststellingen van ernstige tegenstrijdigheden en incoherenties, dient er ook opgemerkt te worden dat zowel u als uw moeders verklaringen getekend worden door een grote vaagheid en een gebrek aan info. Zo kunt u zelf zeer weinig concreet vertellen over de bezoeken van de autoriteiten aan uw moeder, terwijl deze nochtans de reden zouden zijn dat u niet kan terugkeren naar de Russische Federatie. Zo blijkt dat u deze bezoeken totaal niet in de tijd kunt plaatsen (CGVS p.17-18), noch weet u waar u was op de momenten dat zij u hierover vertelde (CGVS p.18), noch weet u wanneer uw moeder besloot om haar appartement te ruilen of hoe ze dit geregeld heeft (CGVS p.18-19). Ook uw moeder blijkt op haar beurt amper op de hoogte te zijn van de oorzaak van uw problemen die er nochtans toe zou hebben geleid dat zij zelf het land moest verlaten. Zo weet zij eigenlijk bijna niets over de problemen die u concreet heeft (CGVS moeder p.11) en denkt zij zelfs (onterecht) dat de persoon met wie u problemen heeft rechtstreeks familie is van Ramzan Kadyrov (CGVS moeder p.11-12). Zowel u als uw moeder wijten jullie gebrek aan concrete info aan het feit dat jullie niet samen waren op het moment dat de problemen zich voordeden. Nochtans zouden deze gebeurtenissen er wel toe geleid hebben dat uw moeder haar thuisland moest verlaten en uzelf nooit meer kunt terugkeren. Er kan dan ook redelijkerwijs verwacht worden dat jullie zulks ingrijpende en belangrijke zaken op zijn minst grondig besproken hebben met elkaar, eventueel achteraf, sinds jullie samen in Europa zijn. De vaagheid in jullie beider verklaringen en het duidelijke gebrek in overleg dat jullie gepleegd hebben, bevestigt dan ook verder de ongeloofwaardigheid van uw aanspraak."

Verzoekende partijen slagen er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Waar zij opnieuw verwijzen naar verzoeksters vermeende psychische problemen, kan dienstig worden verwezen naar de hogere gedane vaststellingen dienaangaande. Voor het overige vergenoegen verzoekende partijen zich er in wezen toe te herhalen dat zij niet samen bij alle feiten aanwezig waren. Met hun loutere herhaling van deze verklaring, doen zij geenszins afbreuk aan de voormelde, inzake deze verklaring gedane vaststellingen. Gezien verzoekende partijen hun land en regio van herkomst zouden hebben verlaten of er niet willen naar terugkeren omwille van dezelfde problemen en uit hoofde van dezelfde vrees voor vervolging, gezien zij beide een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend en gezien zij zich daarbij beroepen op dezelfde asielmotieven en vrees, mocht redelijkerwijze van hen worden verwacht dat zij, al was het maar met het oogmerk op hun verzoek om internationale bescherming en om hun aanspraak daarbij op een gedegen wijze uiteen te kunnen zetten en te kunnen stofferen met de nodige achtergrondinformatie, elkaar zouden hebben geïnformeerd en het terdege zouden hebben gehad over hun gemeenschappelijke asielmotieven; zeker voor wat betreft de kernelementen in hun aanspraak. Derhalve was het geenszins onredelijk om van hen te verwachten dat zij deze asielmotieven en dit aanspraak op een spontane, doorleefde, coherente en eensluidende wijze uiteen zouden kunnen zetten indien deze met de werkelijkheid overeenstemden.

De voormelde vaststellingen zijn ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan het door verzoekende partijen ten berde gebrachte asielrelaas. Derhalve is hun kritiek op de overige, overvloedige in de bestreden beslissingen opgenomen motieven, inzake de mogelijkheid tot hervestiging elders in de Russische Federatie, te dezen verder niet dienstig en kan deze op zich niet volstaan om te leiden tot een hervorming van de bestreden beslissingen.

De door verzoekende partijen neergelegde documenten, opgenomen in de mappen 'documenten' in de administratieve dossiers, kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde redenen, die door verzoekende partijen op generlei wijze worden weerlegd of betwist en bijgevolg worden geacht vaststaand te zijn, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.6. In zoverre verzoekende partijen zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Ingevolge deze vaststellingen, tonen verzoekende partijen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) wordt in de bestreden beslissingen verder met recht gemotiveerd als volgt:

“Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, dient gewezen te worden op het feit dat op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, kan worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Tsjetsjenië in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Tsjetsjenië een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. Nergens uit uw verklaringen of administratief dossier blijkt dat u dergelijke persoonlijke omstandigheden kunt invoeren.”

Verzoekende partijen doen op generlei wijze afbreuk aan deze motieven. In het verzoekschrift is omtrent het voorgaande immers niet de minste argumentatie opgenomen. Bovendien is de informatie die bij het verzoekschrift is gevoegd geenszins van zulke aard dat deze afbreuk zou kunnen doen aan de voormelde motieven en/of de informatie waarop deze motieven schragen. Uit deze informatie kan immers niet worden afgeleid dat de situatie in het land en de regio van herkomst van verzoekende partijen van zulke aard zou zijn dat deze beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Derhalve tonen verzoekende partijen niet aan dat zij op basis van deze bepaling in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoekende partijen tonen gelet op het voorgaande niet aan dat in hunner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.7. Gelet op het voorgaande, tonen verzoekende partijen niet aan dat zij vroeger vervolgd zijn geweest of slachtoffer zijn geweest van ernstige schade. Derhalve kunnen zij zich te dezen niet dienstig beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

3.8. Verzoekende partijen duiden voor het overige niet op welke wijze *“het voorzorgs- en zorgvuldigheidsbeginsel” in casu* en door de bestreden beslissingen zouden zijn geschonden. Derhalve wordt de schending van deze beginselen evenmin op dienstige wijze aangevoerd.

3.9. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht november tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT